

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8706** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С Решение № 2913/31.07.2022 г., постановено по НАХД № 5448/2022 г. на Софийски районен съд, НО, 121^{-ви} състав е отменено издаденото от А. Т. С., за „председател“ на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество Наказателно постановление № НП-64/06.04.2022 г. С постановлението, на Н. С. Ц. – Левашка – задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (заместник – кмет на Район „И.“ – Столична община) е наложена глоба, в размер на 1 600 лева, на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 с.з.

Съдебното решение се оспорва с касационна жалба от и.д. „председател“ на КПКОНПИ, като неправилно. В съдебно заседание касаторът, чрез юрисконсулт: поддържа касационната жалба; не заявява желание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, посредством адвокат оспорва касационната жалба и желае възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност на

оспорваното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява въззивното решение за неправилно.

След като с мотивите си изрично е приел „абсолютна доказаност“ на вмененото с наказателното постановление административно нарушение, съставът на въззивния съд отменил постановлението, поради това, че (без изрично да е дефинирано по този начин) издателят не е бил компетентен орган. Съдът, макар да е признал, че „правомощията на единствения заместник – председател на КПКОНПИ – А. Т. С. произтичат от закона (чл. 14, ал. 3 ЗПКОНПИ) приел, че това „е следвало да бъде посочено в изричен акт за компетентност, в който да бъдат отразени имената, длъжността, която заема и срока (ът), от който има тези правомощия, като временно изпълняващ длъжността „председател“...“

В процесното НП изрично е отбелязано, че се издава „за председател“ на КПКОНПИ, съгласно Решение на народното събрание, от 02.02.2022 г., с което предсрочно е прекратено правоотношението на С. Ц., като председател на същата комисия. По делото на СРС не е съществувал спор, че А. Т. С., който е издал НП е заместник-председател на Комисията. Разпоредбата на чл. 14, ал. 3 ЗПКОНПИ изрично и ясно постановява, че заместник – председателят подпомага председателя и го замества при негово отсъствие“. С други думи, правомощията на заместник – председателя произтичат по силата на Закона. При това настоящият състав на касационния съд не приема, че за издаване наказателни постановления единственият заместник - председател на КПКОНПИ следва изрично да бъде упълномощаван с изричен акт за компетентност, в който да бъдат посочени имената, длъжността му и срокът, от който има тези правомощия, като временно изпълняващ длъжността „председател“. Съставът на въззивния съд не се е ангажирал да посочи вида на такъв акт и кой дължи да го издаде. Както ЗПКОНПИ, така и Конституцията на РБ, в частта Глава трета „Народно събрание“ не поставят изискване за постановяване на изричен акт, който са съдържа изброените от състава на районния съд обстоятелства. Очевидно и безспорно е в случая, че издателят на НП е компетентен, по смисъла на чл. 177, ал. 1, предл. второ ЗПКОНПИ административен орган. Административнонаказателното обвинение, както е прието и от въззивния съд, е установено и доказано по безспорен начин. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2913/31.07.2022 г., по НАХД № 5448/2022 г. на Софийски районен съд, НО, 121^{ви} състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от А. Т. С., за „председател“ на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество Наказателно постановление № НП-64/06.04.2022 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: